„See on jo koguni hul," hüüdis Glapio, „ei üksti nõu ei ole meile katsumata jäänud teda siit linnast eemale hoida, ja ta tuleb ommeti! Esite lootsime, et kutsumine riigipääwa ette teda pidi araks tegema, sest kuida niisugune liht munk julgeb keisri ja würstide ette astuda! aga ennäe, mees lubas tulla! Siis saatsime, kui ta jo teel oli, kirjad tema kätte ja püüdsime hirmutades teda tulemise nõuust ärapöörata, aga mis ta häbemata inimene ütles: „Ma tulelsin Wormsi linna, kui seal ka nii palju kuratid mind oleks ootawas, kui katuskiwid katuste peal on, ja kui ka Wittenbergi ja Wormsi linna wahele nii suur tuli oleks üles-tehtud, mis taewast saadik ulataks." Ega tema-sugune araks ei lähe keisri ja würstide ees! Ma kahetsen wäga, et teda seia on kutsutud, see läbi saab tema ususegadus aga kuulsamaks ja tema waleõpetus laub aga laiemale. Peaks ommeti keegi nõuu leidma teda keelata seia tulemast. Keisrist polle lootagi, et ta oma tõutuse waleks teeb, ma olen temale küll öelnud, et pole tarwis usuwaen-lasele sõna pidada, aga tema ei wõta mo nõuu kuulda, pange tähele, ta annab Luterusele ka luba ilma keelamata jälle koju minna."

„Ma loodan ikka," ütles rüütel won Kramm, „et meie temast lahti saame. Mitu rüütlit Oden-

waldi maakonnas, kust ta peab läbi minema, hoiawad weel kindlaste paawsti poole, ja on üksteisega see peale kät löönud, et nemad Luterust tahawad tee peal waritseda, kinniwõtta ja siis mõne lossi keldrisse panna, kus ta enam pääwa walget ei pea näha saama ja kus temal aega on oma häbemata tööd järele arwata. Minu sugulane krahw Erbah, üks neist rüütlitest, on mulle ise seda nõuu teada annud."

„Oi, oi," ütles üks teine, „kas rüütlid keisri käsust ja tõutusest nii wähe hooliwad. Küll keiser tasub nende kätte, kui seda julgewad teha."

„Ega need mehed keisri järele ei küsi," ütles üks teine, „tema pärast nemad ei seisaks omait nõuust. Ennemine kardalsid nemad Sittingeni, kes Luteruse sõber on ja ei salliks, et temale liiga tehakse. Pealegi on Odenwaldi maakonna rüütlid peaaegu ainsad, kes weel paawsti poolt on, kõik muud hoiawad enamiste Luteruse poole, ja tema sõbru peab siin Wormsi linnas arwata 400 kous olema."

„Ei," ütles Glapio, „need rüütlid ei saa teda wist keelata, olgu krahw Erbah küll üks waper mees ja ustaw paawsti sõber, olgu temal küll kindel nõu Luterust kinniwõtta, kes teab ka, kas see temale korda läheb. Meie oleme Maintsi

Eesti-maa-rahwa Kalender 1877, lk. 22